

extraordinair Enkøpenston. (2den Behandling findes i Tidenden Nr. 112 Sp. 1788).

Da intet Ændringsforslag var stillet og Ingen begjærede Ordet, blev Loven (see Anhængen), efterat Formanden havde oplæst den, sat under Afstemning og

vedtaget med 55 mod 6 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til at fortsætte 2den Behandling af Finantsloven. Det vil erindres, at vi standsede igaar ved det sidste Afsnit af Indenrigsministeriets Budget. Det er altsaa dette Afsnit, der igjen itåg foreligger til Behandling. Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Kreds har Ordet.

B. Schøler: Jeg sluttede igaar med det Haab, at den ærede Indenrigsminister vilde anvende Noget af den Sum, der er opført til „almindelige og uforudseelige Udgifter“ til at forberede Arbejderne med Hensyn til Havneanlæg paa Jyllands Vestside, navnlig med Hensyn til at skaffe Ringkjøbing en bedre Indsejling, et Anliggende, som den ærede Indenrigsminister i en tidligere Embedsstilling saa levende har interesseret sig for, et Anliggende, der før Krigens Udbrud var bragt temmelig nær til Udførelse. Jeg har det Haab, at den ærede Indenrigsminister vil gjøre Alt, hvad der staaer i hans Magt, for at hjælpe til, at det Foretagende, som vor Finantsminister ved sin rastløse Virksomhed har bragt istand, nemlig, at hjælpe Beskytten af Jylland til at afsætte sine Producter, bliver bragt videre. Naar man betænker, at dette vidtudsstrakte Terrain kun har een sikker Indsejling, nemlig den til Hjerting, og med Hensyn til hvilken der dog er overordentlig Meget tilbage at ønske; naar man tillige tager Hensyn til, at denne betydelige Strækning er bleven sat høiere i Skat paa en Tid, da den havde en bedre Indsejling, paa en Tid, da den havde Udsørsel til den Stat, der dengang havde den betydeligste Søhandel, nemlig Holland, — saa forekommer det mig billigt, at Staten gjør Noget, for at kunne komme denne Deel af Landet til Hjælp. Jeg vil derfor tillade mig at gjøre det directe Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, om han vil tage sig af denne Sag, eller om han ganske har ladet den falde.

Ordføeren: Udvalgets Indstilling un-

der Nr. 16, der angaaer Vandinspectorens Lønning, angaaer vistnok et af de Tilfælde, hvor særegne personlige Forhold let kunne komme mere i Betragtning, end ønskeligt er. Det er fremhævet som en Grund til ikke at gaae ind paa Udvalgets Forslag, at den paagjældende Embedsmand efter de Forhold, hvorunder han tidligere var stillet, kunde synes at have Udgang til en større Embedslønning, end den af Udvalget foreslaaede; men Udvalget har ikke kunnet indlade sig herpaa, idet Udvalget nemlig har stræbt overalt at fastholde, at man maatte blive staaende ved de Lønninger, der i og for sig fandtes passende for Embederne. Her handles om en Embedsmand, der vistnok er en meget fortjent og dygtig Embedsmand, og som man har antaget, at man fra Begyndelsen af, da hans Tid maa være udelukkende til Statens Tjeneste, passende kunde give en Gage af 1400 Rbd. og 200 Rbd. til Contourhold, idet man i Forbindelse hermed har troet, at, naar man tillige gav ham Udsigt til en fremtidig Gageforbedring, maatte dette Embede fra Begyndelsen af siges at være passende afslagt med den foreslaaede Sum. Jeg maa paa det Bestemteste opfordre Thingets ærede Medlemmer til at betragte Udvalgets hele Indstilling ikke blot om dette, men ogsaa om andre Embeder, som ene fremkaldt ved den af mig nys anførte Betragtning. Vi maae aldeles frigjøre os for personlige Hensyn, ellers bliver der ingen Ende paa Finantslovens Discussion. — Hvad Punktet under Nr. 17 angaaer, maa jeg tillade mig at bemærke, at Udvalgets Indstilling aldeles ikke er bygget paa noget Skjøn over, hvormeget der skal opmuddres i Odense Canal. Det er et Punkt, som vi have antaget at ligge udenfor vor Undersøgelse; men den fra Regjeringen gjorte Begjæring er ledsaget af et Overflag, og dette Overflag have vi troet, at det var vor Pligt at gennemgaae, og vi have da fundet dette saaledes affattet, at Beregningen ikke synes at være rigtig, idet der er ansat et større Antal Dage for dette Arbejde, end der i og for sig og efter andre Steder i Finantsloven, hvor der ogsaa er Spørgsmaal om Dymuddring, i Virkeligheden synes at kunne blive Spørgsmaal om. Der har altsaa været, som det synes en Fæl-